

[Arbejdsministeren]

fru Lilli Gyldenkilde for det! Men jeg vil også godt lige minde fru Lilli Gyldenkilde om, at medens hun tilsyneladende kunne få et flertal for det negative, det at fjerne delpensionsmuligheden, lå det lige så klart i hr. Glistrups indlæg, at fru Lilli Gyldenkilde ikke kan få et flertal for en delefterlønsordning. Det sagde hr. Glistrup klart og tydeligt nej til.

Det vil altså sige, at hvis et flertal uden om regeringen og Det Radikale Venstre fjerner muligheden for delpension, får man ikke noget i stedet. Selvfølgelig kan man lave regler for dem, der har fået ordningerne, men man fjerner altså i givet fald permanent muligheden for alle andre, som i dag har denne positive mulighed. Det tvivler jeg på at SF og Socialdemokratiet vil gøre uden at sætte noget konstruktivt i stedet for. Derfor vil jeg gerne sige til alle dem, der ønsker at få delpension, dem, der overvejer at komme på delpension, at jeg tror, de kan være ganske rolige, der kommer ikke et flertal, som fjerner ordningen. Så uansvarlige socialt set vil S og SF selvfølgelig ikke være.

Men hvis man nu skulle have en delefterlønsordning, så vil jeg godt minde fru Lilli Gyldenkilde om, at så vil man stå med akkurat samme problemer, som vi står med i forbindelse med delpensionsordningen. De forslag om delefterlønsordning, vi har set her i Folketinget, har nemlig også forudsat, at ordningen kun kunne udnyttes på de områder, hvor der overenskomstmæssigt er mulighed for deltidsarbejde, og derfor har de forudsat, at adgangen til deltidsforsikring blev udvidet.

Det vil altså sige, at hvis man skulle have en delefterlønsordning, så skulle man appellere til a-kasserne om at lave om på deres vedtægter, som vi har gjort. Og hvis a-kasserne ikke frivilligt ville lave om på deres vedtægter, så skulle man ved lovgivning gennemføre lige præcis det samme omkring en delefterlønsordning, som vi nu er ved at gennemføre omkring en delpensionsordning. Så der er ingen som helst ændring i den situation. Altså en delefterlønsordning vil ikke løse problemet for den tiendedel af lønmodtagerne, vi faktisk gerne vil gøre en indsats for.

Det ligger lidt uden for dagens tema, men alligevel: Jeg har noteret mig, at Fremskridtspartiet og Fælles Kurs er enige om, at man kan nedlægge Arbejdsministeriet. Jeg forstår, at man dermed vil undlade at løse de opgaver, vi løser i Arbejdsministeriet.

Jeg er selvfølgelig enig i, at hvis vi afskaffer arbejdsløsheden, så var der mindre brug for et dagpengefinansieringssystem, men der vil alligevel nok være brug for det i forbindelse med midlertidig arbejdsløshed, så der vil nok alligevel være behov for den administration. Der vil nok også stadig væk være behov for en arbejdsmiljøindsats. Der vil nok også stadig væk være behov for en arbejdsformidlingsindsats. Der vil nok også stadig væk være behov for en arbejdsmarkedsuddannelsesindsats.

Jeg forstår nu, at Fremskridtspartiet og Fælles Kurs vil nedlægge de offentlige instanser, der laver arbejdsmarkedsuddannelser, de vil nedlægge de offentlige instanser, der laver arbejdsformidling, de vil nedlægge de offentlige instanser, der arbejder for en forbedring af arbejdsmiljøet. Jeg tror, det vil gøre indtryk i de to partiers vælgerkorps, at det er den type overbudspolitik, de to partier repræsenterer i dansk politik.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiets hovedlinje i denne debat som i de fleste andre debatter i dette Folketing går ud på, at de offentlige udgifter skal nedsættes mest muligt, for det er simpelt hen basis for, at vi kan få klaret Danmarks problemer. Og hver gang man siger det, kommer en ressortminister, her altså arbejdsministeren, og siger: Nej, ikke på mit område, ikke på mit område, dér kan vi ikke spare. Sådan er alle 21 ministre: De kan godt være enige i, at der kan spares nogle steder, men når det bliver deres egne områder, kan det ikke ske.

Arbejdsministerens sprogbrug er fuldstændig typisk. Om forslag fra Fremskridtspartiet om at spare siger han, at han da ikke kan forestille sig, at man vil handle så socialt uansvarligt uden at sætte noget konstruktivt i stedet for. Det var noget, der kunne trænge til at blive sat i glas og ramme, hvis det ikke bare var typisk for regeringens udtalelser, at det, man forstår ved »socialt ansvarligt« og »at sætte noget konstruktivt i stedet for«, er at fastholde det offentlige udgiftstryk, helst forøge det.

Det er derfor, arbejdsministeren gør Danmark en meget, meget dårlig tjeneste ved at fortsætte med at tro, at når én udgift er fjernet, så skal der bare findes nogle andre udgifter i stedet for. Hvis arbejdsministeren dog bare